

Στις 8 Απριλίου υπογράφηκε τουρκοβουλγαρική συμφωνία. Με βάση τη συμφωνία αυτή οι Βούλγαροι ανέλαβαν να μην επιστρέψουν στο έδαφός τους το σχηματισμό σωμάτων ή άλλες ανατρεπτικές ενέργειες που θα στρέφονταν εναντίον της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Οι Τούρκοι από την πλευρά τους, υποσχέθηκαν να διευκολύνουν την επιστροφή των προσφύγων στις εστίες τους, καθώς και να καταργήσουν τα έκτακτα τέλη που πρόσφατα είχαν επιβληθεί στις εισαγωγές από τη Βουλγαρία.

Άλλα σημεία της συμφωνίας προέβλεπαν την αμοιβαία συνδρομή για την ανταλλαγή εγκληματιών και λιποτακτών, καθώς και τη σύσταση μικτού σώματος για τη φρούρηση των συνόρων. Οι σιδηροδρομικές μεταφορές θα ήταν ελεύθερες και θα αείρονταν οι περιορισμοί στις ταξιδιωτικές και ταχυδρομικές υπηρεσίες, οι υποχρεώσεις των βούλγαρων εμπορικών πρακτόρων θα αποσαφηνίζονταν, θα ρυθμιζονταν ζητήματα στρατιωτικής θητείας, ενώ οι Βούλγαροι θα γίνονταν δεκτοί σε θέσεις του δημοσίου.

Η αμνηστία ανακοινώθηκε στις 13 Απριλίου και οι Τούρκοι κατέβαλαν προσπάθειες για την εφαρμογή του. Ειδικές επιτροπές επισκέφθηκαν τις φυλακές για να κρίνουν ποιοι έπρεπε να αποφυλακιστούν. Οι αποφυλακιζόμενοι ήταν υποχρεωμένοι να δώσουν όρκο πίστης και να παράσχουν προσωπικές εγγυήσεις: τους φωτογράφιζαν και όφειλαν να είναι εφοδιασμένοι με ειδικές ταυτότητες. Ως τις 25 Μαΐου είχαν αφεθεί ελεύθεροι περίπου 1640 κρατούμενοι (για το βιλαέτι Μοναστηρίου ήταν 367 αποφυλακισθέντες, 266 Βούλγαροι, 1 Έλληνας, 2 Βλάχοι, 98 μουσουλμάνοι, ανάμεσά τους και ο **Μίρτσεφ** ο ιδιαίτερος γραμματέας του βούλγαρου μητροπολίτη Μοναστηρίου). Επιπλέον στις 29 Απριλίου με νέα προκήρυξη ανακοινώθηκε η επέκταση του ευεργετήματος της αμνηστίας και σε όσους ενόπλους παραδίνονταν πριν τις 25 Μαΐου.

Ολόκληρο τον υπόλοιπο χρόνο, όμως οι άλλοι όροι της συμφωνίας έγιναν αντικείμενο οξύτατης διαμάχης, με αποτέλεσμα τη σταθερή επιδείνωση των τουρκοβουλγαρικών σχέσεων. Η βουλγαρική κυβέρνηση κατηγόρησε την Πύλη ότι επέβαλλε περιορισμούς στην ομαλή διακίνηση πληθυσμού που αναζητούσαν απασχόληση καθώς και ότι παρεμπόδιζε την επιστροφή δασκάλων και την επαναλειτουργία των σχολείων. Ένα άλλο παράπονο ήταν ότι ο Χιλμή πασάς ευνοούσε τους πατριαρχικούς και υποχρέωνε τα εξαρχικά χωριά να δεχτούν έλληνες ιερείς.

Οι Τούρκοι είχαν συγκροτήσει νέα μεραρχία τακτικού στρατού στην Αδριανούπολη, είχαν στρατολογήσει έφεδρους για να αντικαταστήσουν τακτικές μονάδες. Τόσο αρνητική ήταν η εξέλιξη της κατάστασης ως το τέλος του χρόνου, ώστε ο Φερδινάνδος εξέτασε το

Οι τουρκοβουλγαρικές σχέσεις το 1904

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Σάββατο, 08 Νοέμβριος 2008 11:37 -

ενδεχόμενο να διακόψει τις διπλωματικές σχέσεις με την Πύλη.

Από τη δική τους πλευρά οι Τούρκοι για τη βουλγαρική στρατιωτική προπαρασκευή, με το επιχείρημα ότι ενόσω αυτή συνεχιζόταν οι ίδιοι δεν μπορούσαν να μειώσουν τις δυνάμεις τους και να εξασφαλίσουν πόρους για την εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων. Αξίωσαν μάλιστα τη σύλληψη και προσαγωγή σε δίκη του Γκρούεφ, ο οποίος το χειμώνα του 1904-5 είχε φύγει από τη Μακεδονία για να επισκεφθεί τη Βουλγαρία.